

HÍR

Az Országúti Ferences Templom Hirdető Lapja

„Ki időzhet sátradban,
Uram?
Ki lakhat
szent hegyeden?”

(Zsolt 15,1)

XIII. évfolyam 21. szám

Évközi 33. vasárnap

2012. november 18.

A püspöki szinódus üzenete Isten népéhez

Testvérek, „*Kegyelem és békesség nektek Istentől, a mi Atyánktól és Urunktól, Jézus Krisztustól!*” (Róm 1,7).

Mi püspökök, akik az egész világról XVI. Benedek pápának, Róma püspökének a hívására azért gyűltünk össze, hogy együtt gondolkodjunk „a keresztény hit átadása érdekében az új evangelizációról”, mielőtt visszatérnénk saját részegyházainkba, **fel kívánunk szólítani mindnyájatokat** szerte a világon, hogy **őrizzétek meg és irányítsátok az Evangélium hirdetését és tanítását az igen sokféle körülmény ellenére is, melyben az Egyháznak ma tanúságot kell tennie.**

Szolgáljon megvilágosításul az az evangéliumi részlet, amely Jézus és a samáriai asszony találkozásáról szól. Ahogyan Jézus Jákob kútjánál ül és beszél az asszonnyal, ugyanúgy az Egyház is kötelességének érzi, hogy odaüljön a ma embere mellé. Rá akar mutatni az Úr jelenlétére az életükben azért, hogy kap-

csolatba tudjanak lépni vele, hiszen egyedül Ő képes az igaz és örök életet adó vizet megadni nekik.

Fontosnak tartjuk közölni alapvető meggyőződésünket, hogy **abban a kapcsolatban, amit építünk, a Jézusban való személyes hit határoz meg mindent.** Felkínáljuk újra a Krisztussal való kapcsolat szépségét és örök újdonságát, ebből szemléljük Urunknak, Jézus Krisztusnak az arcát, ebben lépünk be abba a misztériumba, ahol Ő életét adta értünk a kereszten, erősítsen meg mindannyiunkat az Ő feltámadása a halálból, mint az Atya ajándéka, és legyen részünk mind ebben a Szentlélek által!

Az **új evangelizáció során olyan befogadó közösségeket** kell formálnunk, melyben minden kivetett otthonra talál, és megtapasztalja a közösség szépségét és örömét. Rajtunk múlik, hogy manapság konkrétan megtapasztalhatóvá tegyük az Egyházat, hogy szaporítsuk a forrásokat, ahová meghívhatjuk szomsz-

zó embertársainkat, hogy találkozzanak Jézussal, hogy az élet sivatagában oázist nyújtsunk nekik.

Soha ne gondoljuk azt, hogy bennünket személy szerint nem érint az új evangelizáció! Ezekben a napokban, felidéz- tük, hogy **először az Egyháznak magá- nak kell meghallania az Igét**, mielőtt evangelizálhatná a világot. Ha rajtunk múlna ez a megújulás, bizony nagyon kételkedhetnénk a sikerben. Azonban az Egyházban a megtérés, mint amilyen az új evangelizáció is, nem elsősorban raj- tunk, szegény halandókon múlik, hanem az Úr lelke által érkezik. Innen merítjük erőnket és bizonyosságunkat, hogy nem a gonoszságé az utolsó szó az Egyház történelmében. *„Ne csüggedjete el szívetekben, és ne féljete!”* (Jn 14,27) – mondja Jézus tanítványainak.

Át kell gondolnunk újra, hogy a sze- kularizáció és az állami és politikai vál- ság hatásaiból fakadó krízis hogyan van jelen a társadalomban, és hogyan tudunk Isten Lelkével segítséget nyújtani a csüg- gedő embereknek. **A szegénység** sokféle új formája a szeretetszolgálat új lehetősé- geit nyitja meg. Az evangélium hirdetése arra kötelezi az Egyházat, hogy a szegé- nyek mellé álljon, s Jézushoz hasonlóan vegyen részt a szenvedésükben.

Az első evangelizációs hely, a hit át- adásának természetes helye nemzedékről nemzedékre a **család**, ahol igen jelentős szerep hárul az asszonyra, s ez nem az apa szerepének és felelősségének a lebe- csülése. A család gondoskodásában ke- rülnek az újszülöttek és a gyermekek először érintkezésbe a hit jeleivel, itt köz- lik velük az első igazságokat, tanítják őket imádkozni, és tesznek tanúságot számukra a szeretett gyümölcsseiről. El- gondolhatatlan az új evangelizáció anél-

kül, hogy el ne ismernénk a családok sa- játos felelősségét az Evangélium hirde- tésére, és ne bátorítanánk őket a nevelés rájuk bízott feladatára.

Nem kendőzhetjük el azt a tényt, hogy manapság a családot, mely **egy fér- finak és egy nőnek a házasságán alapul**, mely őket „egy testté” teszi, s megnyitja az életre, (Mt 19,6) mindenütt krízis fe- nyegeti. Olyan életmodellek veszik körül a családot, melyek szinte büntetik. A tár- sadalom politikusai semmibe veszik, pe- dig a család a társadalom alapvető sejtje. Kifejezetten emiatt azt kell mondanunk, hogy sajátos gondot kell fordítanunk a családra és a család társadalmi küldetésé- re mind a társadalomban és mind az Egy- házban a házasságkötés előtt és után is.

Jézus nem úgy mutatkozik be a sza- máriai asszonynak, hogy ő az, aki életet ad, hanem **azt mondja magáról, hogy ő az, aki örök életet ad.** (Jn 4,14). Életünk végső – e világon túli értelmének a meg- hirdetése ez, azaz az Istennel való teljes közösség ígérete, melynek érkezését várjuk az idők végén. Az emberi lét értelmének ebben a természetfeletti távlataiban ott vannak az **Egyházban és a világban azok a sajátos tanúságtevők**, akiket az Úr maga hívott meg a **megszentelt** életre. A konszekrált élet a jövő világ jele, re- latívává tesz minden evilági értéket. A Püspöki Szinódus hálával tekint testvéreinkre és nővéreinkre az Úr hívása iránti hűsé- gük miatt, és minden fáradozásukért, melyet az Egyház küldetése / missziója miatt vállaltak és vállalnak. Buzdítjuk ő- ket, hogy őrizzék meg a reményt korunk változásai ellenére is minden helyzetben. Arra kérjük őket, hogy legyenek tanúság- tevői és meghirdetői az új evangelizációnak azokon a területeken, ahová intézmé- nyeik igen eltérő karizmája küldi őket.

Arra **buzdítjuk a plébániákat**, hogy az Isten népéről való hagyományos gondoskodás mellé vegyék fel az új evangelizáció új formáit is, melyre szükség van az új evangelizációhoz. Ennek át kell járnia a népi jámborság különböző fontos megnyilvánulásait is. Arra hívjuk őket, hogy erősítsék a kapcsolatot az egyházmegye papságával, mélyítsék lelki életüket, vegyenek részt folyamatosan továbbképzésekben, hogy képesek legyenek szembenézni a változásokkal.

A **papság mellett** fenn kell tartani a **diákonátust**, valamint a **katekéták** és mindazok szolgálatát, akik az igehirdetés, a katekézis, a liturgikus élet és a karitás területén tevékenykednek. Elő kell segíteni a hívek részvételét és felelősség-megosztását. Nem tudjuk eléggé megköszönni a **laikusok sokféle, önzetlen szolgálatát** közösségeinkben. A **laikusokkal** kapcsolatban külön kell szólnunk a régi és új társulatokról, valamint az egyházi mozgalmakról és új közösségekről. Mindez a Szentlélek ajándékainak gazdagságát jelzi az Egyház számára.

Azt kívánjuk, hogy közösségeink ne nyomják el, hanem használják fel a **fiatalok** lelkesedésének az erejét, küzdjenek velük együtt a gyarlóságokkal, a világi hatalom önzésével szemben, mely elszívja a fiatalok energiáit, kihasználja szenvedélyeit, és elrabolja tőlük a múlt iránti hálát éppen úgy, mint a jövőre irányuló komoly terveket. A fiatalok aktív szerepe az evangelizációban elsősorban a saját világukban igen fontos.

A hit és az értelem kapcsolatát táplálja a keresztény közösség elkötelezettsége a **nevelés és a kultúra területén**. A képzésnek és a kutatásnak az intézményei, az **iskolák** és az **egyetemek** sajátos helyzet foglalnak el ezen a területen, melyekben

a transzcendensre való nyitottságnak, mely hozzátartozik minden hiteles kulturális és nevelési módszerhez, hordoznia kell a Jézus Krisztussal és Egyházával való kapcsolat teljességét.

Az új evangelizáció megkívánja, hogy figyelmet fordítsunk a **társadalmi kommunikációra**, különösen a **médiára**, melyben megjelenik minden élethelyzet, kérdés, remény. Ezen a területen alakul sokak lelkiismerete, ez előtt töltik az emberek idejüket. Mindez új lehetőség arra, hogy meg lehessen érinteni a szíveket.

A világ csak azt a **tanúságtételt** tartja hitelesnek, mely az **Atyaisten misztériumának imádsából fakad. Az Atya, Fiú és Szentlélek mély csöndjéből, mint egy anyaméhből születik a megmentő Szó**. Csak ez az imádságos csönd tudja megőrizni az üdvösség szavát attól, hogy elveszen a világ zaja közepett.

Az új evangelizáció hitelességének másik jele a szegények arca. Az élet sérültjei mellé állás nem pusztán szociális tevékenység, hanem elsősorban lelkiség, mert Krisztus arca ragyog fel a szegények arcán. *„Bármit tesztek egynek ezek közül a legkisebb testvéreim közül, nekem tettétek!”* (Mt 25,40).

Ma az Evangélium – az új evangelizáció – a liturgikus életen, a katekézisen, a mindennapi közös családi imán, a böjton, a családok összetartásán, a laikusok részvételén keresztül a közösségi életben, és a társadalommal való dialóguson át történik. Sok helyen egyházaitok megpróbáltatásoknak és üldözésnek vannak kitéve, mely benneteket Krisztus szenvedésének részeseivé tesz. Ne csüggedjétek, Jézus maga mondja: *„Bízatok, én legyőztem a világot!”*

Végére érve az egész világról érkező püspökökkel való közösségi tapasztalat-

nak és a Péter utódjával való együttműködésnek, szívünkben visszhangzik Jézus parancsa: „*MenjeteK és tegyetek tanítványommá minden népet, íme, én veletek vagyok minden nap az idők végezetéig.*” (Mt 28,19–20). **Ez alkalommal a missziós küldetés nem egy földrajzi területre vonatkozik pusztán, hanem meg akarja érinteni kortársaink szívét, és közel akarja vinni őket Jézushoz. Az Élő-**

höz, aki közösségeinkben jelenvalóvá teszi Önmagát.

Mária vezessen bennünket ezen az úton! S ahogyan a csillagok fényesen ragyognak a sivatagi éjszakában, úgy ragyogjon előttünk Mária fénye, aki az új evangelizáció Csillaga, fényt vet a Mennből utunkra. Órá bízunk magunkat.

(Vatican Radio), 2012. Okt. 26. (rövidített változat)
A teljes anyagot a plébánia faliújságján olvashatjuk, ill. www.magyarokurir.hu; www.katolikusegyhaz.hu

(Az Egyház társadalmi tanításáról szóló cikksorozat a következő számban folytatódik.)

Templomunk programjai (2012. november 18. – 2012. december 2.):

November 25., vasárnap **Krisztus Király** vasárnapja, egyben országos gyűjtés lesz a KaritásZ javára. A **Krisztus Király felajánló ima** az esti 6-os szentmise végén lesz. Ezen a napon lesz a **Krisztus Király templom búcsúja**. Az 10 órakor kezdődő ünnepi szentmisén az elméKkedést **Lukovics Milán** ferences atya tartja. Mindenkit szeretettel vár a Krisztus Király templom közössége!

November 27., 28 és 30-án az **Országút Társulat** Csáth Géza: Horváték c. darabját adja elő. Helyszín: Feketesas u. 2. Részletek: www.orszagut.comze.com

November 28-án, szerdán este ½8-kor folytatódik a **Házás Esték** sorozat. Minden házaspárt szeretettel várunk. Részletek a plakátokon.

November 30., péntek **Szent András apostol** ünnepe, **András atya névnapja**, imádkozzunk érte.

December 2. vasárnap, **Advent első vasárnapja**, egyben **elsővasárnap** is. 12-től ½1-ig szentségimádást tartunk.

December 3-5-ig hétfőtől szerdáig az esti 6-os szentmisében tartjuk **adventi lelki-gyakorlatunkat**. A lelki-gyakorlatos szentbeszédeket **Barsi Balázs** atya tartja.

December 3-tól 22-ig a **roráte-misék** hétköznapokon és szombaton reggel 6 órakor fognak kezdődni.

A Szt. Ferenc Antióchia ifjúsági közösség szeretettel hívja a 16-24 év közötti fiatalokat az **őszi Antióchia Hétvégéjére november 23-tól 25-ig**. Bővebb információ: www.szentferenc.antiochia.piar.hu. Jelentkezés: fabian.eszterm@gmail.com.

Adventi koszorúkészítés

December 1-jén, szombaton, de. ½11-től lesz a **családos koszorúkészítés** a plébánián. Ezen a napon lesz a **hittanos gyermekek lelkinapja** is reggel 9 órától, melyre minden gyermeket várunk. Jelentkezni a sekrestyében lehet legkésőbb Nov. 25-ig.

A Budapest-Országúti Szent István első Vértanú Plébánia templomának lapja.

Megjelenik kéthetente 1000 példányban. Felelős kiadó P. Horváth Achilles ofm. plébános.
Cím: 1024. Budapest, Margit krt. 23. A rendház telefonja: 212-5628. Iroda telefonja 315-0944.

E-mail: orszagut@ofm.hu WEB: www.orszagutiferencek.hu